

E24

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Γυμνασιῶν
πρὸς
τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΘ. Γ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
1907

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ

ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐγμεθα ἀκαδημαϊκοὶ πολῖται, οἵτινες ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κειμένου νόμου περὶ Γυμναστικῆς, μετὰ διετῆ φοίτησιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον, κατετάχθημεν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Γυμναστῶν, ὅπως ἐπὶ διετίαν παιδευθῶμεν ἐν αὐτῇ καὶ ὑποστάντες εἶτα τὴν νόμιμον ἐπὶ πτυχίῳ δοκιμασίαν τύχωμεν τοῦ δικαιώματος, ἵνα διορισθῶμεν ὑπὸ τῆς Πολιτείας γυμνασταί. Μετ' ἐκπλήξεως ὅμως ἐλάβομεν γνῶσιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ τῇ 2 Δεκεμβρίου 1906 εἰσχυθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπιβάλλει νέαν ὑποχρέωσιν εἰς ἡμᾶς, καθ' ἣν δὲν ἀρκεῖ πλέον τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ φοιτήσωμεν καὶ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον Γυμναστικῆς καὶ δὴ ἐπὶ χρόνον ἀόριστον.

Ἐχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἀναγραφόμενον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ τῆς δῆθεν «περαιτέρω θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς τελειοποιήσεως» ἡμῶν ἐν τῷ μνημονευθέντι Σχολείῳ εἶνε ἀπλοῦν πρόσχημα, ὃφ' ὃ κυρίως καλύπτεται ἐν ἀδίκημα καθ' ἡμῶν καὶ ἡ ὑπονόμεισις τῆς ἐν Ἑλλάδι Γυμναστικῆς, ἐσπεύσαμεν ἤδη νὰ καταστήσωμεν τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ προφορικαὶ ἡμῶν παραστάσεις δὲν ἔτυχον παρ' αὐτῷ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, ἀναγκαζόμεθα ν' ἀποταθῶμεν πρὸς τὴν Σ. Βουλὴν διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος, ὅπερ παρακαλοῦμεν νὰ λάβῃ αὐτὴ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου.

ται ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ (* Ἀρθρ. 2) ὅτι «διὰ Β. Διατάγματος κανο-
»νισθήσονται... τὰ περὶ πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς τελειοποιήσεως ἐν
»τῇ Γυμναστικῇ τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν
»διδασκάλων τῶν δημοικῶν σχολείων τοῦ Κράτους». Ἄλλ' ὡς γνω-
στὸν δικτάξεις κατ' ἐξοχὴν νομοθετικῆ, οἱ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος
ἐνταῦθα, δὲν εἶνε πρόπον νὰ καθιερωθῶσι διὰ Β. Δικτάγματος.
Πλὴν ἡμέτερον ἔργον ὑπολαμβάνομεν ἡμεῖς νὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα
μόνον τὴν οὐσίαν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐκκστος θ' ἀνέμενε βεβλῆως νὰ συνοδύσῃ τοῦτο πραγματικὴ
εἰσηγητικὴ ἔκθεσις, αἰτιολογούσα αὐτὸ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Οἱ
συντάκται δηλαδὴ καὶ ὑποβολεῖς αὐτοῦ—ὄφτινες βεβαίως δὲν εἶνε οἱ
ὑπογράφαντες αὐτὸ καὶ ὑπουργοὶ—ὄφειλον, εἴμῃ τι ἄλλο, τοῦλάχισ-
τον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ νομοθετικὸν σῶμα νὰ συνοδύσωσι τὸ νομο-
σχέδιον διὰ λεπτομεροῦς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως. Ὄφειλον πρὸ πάντων
νὰ ἐξηγήσωσιν οὕτω πρὸς τὴν Βουλὴν, διατί πρὸ πέντε μὲν μηνῶν
ἦσαν κατὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς πολιτικῆς Γυμναστικῆς εἰς τὴν στρα-
τιωτικὴν, νῦν δ' ἐκκηρύχθησαν ὑπὲρ αὐτῆς. Ὄφειλον εἶτα νὰ κατ-
δείξωσι, κατὰ τί εἶνε ἑλλιπῆς ἢ παροῦσα θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ
ἐν τῇ Γυμναστικῇ παιδείῳσι τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς τῶν Γυ-
μνασίων καὶ κατὰ τί μέλλει νὰ τελειοποιήτῃ αὐτὴ διὰ τῆς φοιτή-
σεως των εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον Γυμναστικῆς. Πρακτικόντες
ἡμεῖς νὰ πράξωμεν τοῦτο, παρέσχον, ὡς νομίζομεν, εἰς ἕκκστον τὸ
δικαίωμα νὰ πιστεύῃ ὅτι αὐτὸ δὲν ὀφείλεται εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς τὴν
ἀδυναμίαν των, ἵνα δικαιολογήσωσι τ' ἀδικαιολόγητα.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι τοῦ νομοσχεδίου προτάσσονται ἐξ ὀλίγης
στίχοι, καταχρηστικῶς πως τιτλοφορούμενοι «εἰσηγητικὴ ἐκθεσις».
Ἐν αὐτοῖς ἡμῶς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων αἰ-
τιολογιῶν ἀνευρίσκει τις. Ὡς μόνος λόγος, ὑπαγορεύσας τὴν ὑποβο-
λὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀναγράφεται ἐν τῇ τοιαύτῃ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει
ἡ «πληροετέρα ἐπιτυχία τῆς ἐφαρμογῆς ἐνιαίου γυμναστικοῦ νοσήμα-
τος καθ' ὅλον τὸ Κράτος». Ἐγένετο δ' ἡμῖν γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει καὶ
ἕτερός τις λόγος, ὅστις ἡμῶς μέλλει ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν ἀντι-
φρονούντων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὡς ultima ratio. Κατ'
αὐτόν, οἱ ὀμογενεῖς, οἱ ἐπαγγελμαῖοι τὴν γνωστὴν δωρεὰν διὰ τὴν
ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Γυμναστικῆς ἐκ
300 χιλ. δραχ., ἔθεσαν, ὡς ὕρον ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν κα-
ταβολὴν αὐτῶν, τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου. Ἄλλὰ
δύνανται ἀμφότεροι οἱ λόγοι οὗτοι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποχωρῶσα αἰ-
τιολογία αὐτοῦ; πολλοὺ γε καὶ δεῖ.

Ἐν πρώτοις ἡ πομφολυγώδης πως φράσις, «πληροετέρα ἐπιτυχία
τοῦ σκοποῦ τῆς ἐφαρμογῆς ἐνιαίου γυμναστικοῦ νοσήματος καθ' ὅλον
τὸ Κράτος», οὕτως αἰ ἀναγραφομένη, ἄνευ οἰκισθήποτε ἐπεξηγήσεως,
ἔναται μὲν ἴσως νὰ ἐμποιήσῃ ποιάν τινα ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀγνώτας

καὶ ἀλλοτριῶς πως ἔχοντας πρὸς τὰ τῆς Γυμναστικῆς, διὰ τοὺς ἐπαίοντας ὅμως εἶνε αὐτὴ κενὴ πάσης σημασίας. Διότι ποῖον εἶνε αὐτὸ τὸ ἐνιαῖον γυμναστικὸν σύστημα καὶ τίνας ἔνεκα δὲν δύναται τοῦτο νὰ ἐφαρμοσθῆ διὰ τῆς ὑφισταμένης Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν, ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Γυμναστικῆς; Πλὴν τούτου πῶς λογικὴ συνάφεια ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρω λόγου τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου καὶ τίνα ἐπιρροὴν δύναται ν' ἀσκήσῃ ἢ ἐκ 300 χιλ. δραχ. δωρεὰ ἐπὶ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς;

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους ἐν καὶ μόνον ἐπιτακτικὸν καθήκον ἔχουσι νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, νὰ ἐξετάσωσι δηλαδὴ, ἐὰν τὸ ὑποβληθὲν εἰς αὐτοὺς νομοσχέδιον εἶνε σκόπιμον καὶ συμφέρον ἢ ὄχι. Ἄν εὕρωσιν αὐτὸ ἄστοχον καὶ ἀσύμφορον, ὀφείλουσι νὰ τὸ καταψηφίσωσι, βέβαιον ὄντες ὅτι καὶ οἱ τὴν δωρεὰν ἐπαγγειλάμενοι ὁμογενεῖς κέκτηνται τόσην φιλοπατρίαν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἐναντίαν γνώμην. Ἄλλως ὅμως ἡ τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια τοῦ Κράτους καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἔθνους ὀλοκλήρως ἐπιβάλλουσι ν' ἀποκρουσθῆ ὡς ἄδωρον τὸ δῶρον οὐ μόνον 300 χιλιάδων, ἀλλὰ καὶ ἑκατομμυρίων ὄλων δραχμῶν.

Ἡμεῖς ὑπολαμβάνοντες τὸ νομοσχέδιον οὐ μόνον ἄστοχον καὶ ἀσύμφορον, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιον τὰ μάλιστα εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τε καὶ εἰς τὴν καθόλου Γυμναστικὴν ἐν Ἑλλάδι, ἐρχόμεθα ν' ἀποδείξωμεν τοῦτο ἐν τοῖς ἐξῆς δι' ἐπιχειρημάτων, ἅτινα προκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας ἐναντίαν γνώμην ν' ἀναιρέσωσιν, ἂν δύνανται.

Β'.

ΤΟ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ἐν τῇ δῆθεν εἰσηγητικῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου γίνεται λόγος, ὡς εἶδομεν, περὶ ἐνιαίου γυμναστικοῦ συστήματος, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὅλως γενικὸν καὶ ἀόριστον, οὕτως ὥστε οἱ πολλοί, οἱ ἀγνοοῦντες τὰ τῆς Γυμναστικῆς, νὰ υποθέσωσιν ὅτι ἐν ἐκ τῶν δύο συμβαίνει, ἢ ὅτι στεροῦμεθα ἐν Ἑλλάδι παντάπασι γυμναστικοῦ συστήματος, ἢ ὅτι τὸ τυχὸν ὑπάρχον τοιοῦτο δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐνότητα. Πλὴν δὲν ἀρκεῖ νὰ ἰσχυρισθῆ τις τοῦτο ἀποφθεγματικῶς μόνον ἢ καὶ καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν, ὡς ἐνασμενίζουσι νὰ προβάλλωσι συνήθως οἱ συντάκται καὶ ὑποβολεῖς τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ τ' ἀποδείξῃ. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ ἐπιμελὲς ἀπέσχον νὰ πράξωσι τοῦτο, ἅτε μὴ δυνάμενοι, ὡς φαίνεται,

νά αποδείξωσι τ' αναπόδεικτα, αναγκάζομεθα νῦν ἡμεῖς ἀποκρούοντες τὸν ἰσχυρισμὸν των ν' ἀποδείξωμεν πᾶν τοῦναντίον, ἥτοι ὅτι καὶ γυμναστικὸν σύστημα ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐνίαιον εἶνε τοῦτο.

Ἡ Γυμναστική, ὡς ἁρμονικὴ ἀνάπτυξις καὶ διατήρησις τῶν σωματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε κυρίως εἰπεῖν ἔργον τῶν πάλαι ἡμῶν προγόνων, ἐχρησίμευσε δὲ αὐτὴ ὡς πρώτη βᾶσις καὶ τῆς νεωτέρας Γυμναστικῆς, ὡς διευμορφώθη αὐτὴ ἐν ἀρχῇ παρὰ Γερμανοῖς καὶ εἶτα παρὰ Σουηδοῖς. Ἐπειδὴ δὲ συναπαρτίζουσι αὐτὴν διάφοροι τύποι, μέθοδοι καὶ ὄργανα, ἐπεκράτησε τὸ σύνολον τούτων νά καλεῖται σύστημα γυμναστικόν. Ἀρχικῶς δὲ δύο τοιαῦτα συστήματα διεκρίθησαν, τὸ Γερμανικὸν καὶ τὸ Σουηδικόν. Τὸ πρῶτον τούτων εἶνε τὸ προῖόν μακρᾶς καὶ ἐνδελεχοῦς μελέτης καὶ ἐργασίας πολλῶν γυμναστικῶν ἀνδρῶν ἐν Γερμανίᾳ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξείρομεν τοὺς ἐπιφανεστάτους, τὸν Guts Muths, τὸν Jahn καὶ τὸν Spiess. Τὸ δεύτερον εἶνε ἔργον ἀποκλειστικόν, δύνανται τις εἰπεῖν, τοῦ μεγάλου γυμναστικοῦ τῆς Σουηθίας Ling, ὅστις ὅμως ἔσχεν ὡς ἀφετηρίαν τὴν ἐργασίαν τοῦ Guts Muths, ὡς καὶ ὁ Clais ἐν Ἑλβετίᾳ, ὁ Amoros ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὁ Nactegall ἐν Δανίᾳ. Τὸ Σουηδικὸν σύστημα ἔχει τοῦτο κυρίως τὸ ἰδιαίτερον γνωρίσμα, ὅτι εἰς τὴν παιδαγωγικὴν ἢ ἀστικὴν καὶ τὴν στρατιωτικὴν γυμναστικὴν προσετέθη δι' αὐτοῦ καὶ ἡ θεραπευτικὴ ἢ ἰατρικὴ λεγομένη Γυμναστικὴ, δι' ἧς ἐπιδιώκεται ἡ ἐπίρρωσις ὀρισμένων μυϊκῶν συστημάτων.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνταῦθα γυμναστικὰ συστήματα δὲν διεκφέρουσι ἀλλήλων, ὡς πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν τῆς Γυμναστικῆς, ὅστις εἶνε ἡ ἁρμονικὴ ἀνάπτυξις καὶ διατήρησις τῶν σωματικῶν τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεων. Ἡ διαφορὰ μεταξύ αὐτῶν ἔγκειται μᾶλλον ἐν τῷ τρόπῳ, καθ' ὃν ἐπιδιώκεται ἡ πραγματώσις τοῦ τοιούτου σκοποῦ, ἥτοι ἐν τοῖς τύποις, μεθοδοῖς καὶ ὄργανοις, ὧν γίνεται χρῆσις πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ. Ἐκ τῶν δύο συστημάτων τὸ Σουηδικὸν ἐπικρατεῖ ἐν ταῖς Σκανδιναυικαῖς χώραις, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ Δανίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ ἔχει ἐπιρρασηθῆ αὐτὸ ὅπως δήποτε ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ, ἐν μόνῃ δὲ τῇ Σουηδίᾳ ἀπαντᾷ ἀμιγῆς. Ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις τῆς Ἑσπερίας καὶ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Β. Ἀμερικῆς τῆς Ἑσπερίας καὶ ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ἀλλ' οὐδαμοῦ ἀπαντᾷ τοῦτο ἀμιγῆς τοῦ Σουηδικοῦ συστήματος.

Ἐν ἐκάστη τῶν χωρῶν αὐτῶν ἐφρόντισαν μετὰ μακρᾶς μελέτας καὶ συζητήσεως εἰδικῶν ἀνδρῶν νά συναρμολογήσωσιν εἰς ἴδιον γυμναστικὸν σύστημα πᾶν ὅ,τι καλὸν ἠδύναντο νά προσλάβωσιν ἐκ τῶν προμνημονευθέντων δύο συστημάτων μεθαρμόζοντες αὐτὸ εἰς τὸ ἴδιον κλίμα, εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὰ ἔθιμα καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ αὐτῶν. Τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ παραδείγματι ἐν Αὔ-

στρία, Ἰταλία καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ἔνθα συσταθεῖσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπιφανοῦς φυσιολόγου Marey εἰκοσιεξαμελῆς ἐπιτροπῆ ἐκ γυμναστῶν, παιδαγωγῶν, ἰατρῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καθιέρωσε τὸ νῦν κρατοῦν ἐν αὐτῇ σύστημα. Κατ' ἀπομίμησιν δὲ τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων λαῶν συνεστάθη καὶ ἐν Ἑλλάδι τῷ 1899 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Ἀθ. Εὐταξίου μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν ἀνδρῶν, γυμναστῶν, παιδαγωγῶν, οἱοὶ οἱ Δ. Ζηγγογιάννης καὶ Χρῆστος Παπαμάρκου, ἐκ τῶν προέδρων τῶν παρ' ἡμῖν γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν σωματείων, ἐκ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ Μηχανικοῦ κ. Θ. Λυμπρίτου καὶ ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀνατομικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Γ. Σκλαβούου. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲ αὕτη μετὰ μακρᾶς καὶ ἐξηκριβωμένης συζητήσεως ἐπεξεργάσθη καὶ διετύπωσε ἐν τῷ νόμῳ ΒΧΚΑ τὸ ἔκτοτε ἰσχῶν παρ' ἡμῖν γυμναστικὴν σύστημα.

Ὡς βᾶσις τοῦ συστήματος τούτου ἐχρησίμεισε τὸ Γερμανικὸν καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, μάλιστα δ' ἐν τῇ καθιερώσει καὶ παρ' ἡμῖν τῶν παιδιῶν, πεζοδρομιῶν, τῆς σκοποβολῆς καὶ τῶν γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ἀγῶνων. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Σουηδικοῦ συστήματος προσελάβομεν πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ μεταρρυσθῇ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς, ἰδίᾳ δὲ τὰς ἐλευθέρως λεγομένας ἀσκήσεις, καὶ ἐκ τῶν ἐνοργάνων ἀσκήσεων τὰς ἐπὶ τῶν διαστρώων, σκιμπόδων, διπλῆς καὶ ἀπλῆς δοκοῦ, πλινθίου, ἐσχάρας, κάλων, δοκίδων, ἐφαλτηρίων, κλιμάκων, κατακορύφων ἢ κεκλιμένων κλπ., διὸ ἀπεστάλησαν καὶ δύο ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως εἰς Σουηδίαν. Τέλος ἐκ τοῦ Ἑλβετικοῦ συστήματος ἀπεδέχθημεν τοὺς Σχολικοὺς Ἀγῶνας. Ἐν κεφαλαίῳ δ' εἰπεῖν κατεβλήθη τότε πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια, ὅπως ὁ νέος θεσμὸς προσαρμοσθῇ εἰς τὸ κλίμα, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις.

Διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1899 ἡ Γυμναστικὴ ἐπεβλήθη ὡς μάθημα μεταξὺ τῶν πρωτευόντων, ὡς ἀπκοκίτητον στοιχεῖον ἀγωγῆς εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐκτέρου φύλου, δημόσια τε καὶ ἰδιωτικά, προσέτι δὲ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Βιομηχανῶν Τεχνῶν καὶ εἰς τοὺς πρωτοεταίς καὶ δευτεροεταίς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου. Ὅπως δὲ ἡ Γυμναστικὴ καταστῆ κοινὸν κτῆμα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐλαμβάνετο πρόνοια διὰ τοῦ τότε ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως περὶ ἐξκπλώσεως ταύτης πλήρους καὶ ἀρτίως καθ' ὅλον τὸ Κράτος, οὕτως ὥστε ν' ἀποβῇ ἐφικτὸν καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ὑποχρεωτικὸν αὐτῆς δι' ὅλους τοὺς Ἑλληνοπαίδας καὶ νὰ γενικευθῇ διὰ τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἡ Γυμναστικὴ καθ' ὅλην τὴν χώραν.

Καὶ ἐν μὲν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις γυμναστὰὶ παρέμειναν καὶ κατὰ τὸν νόμον ΒΧΚΑ οἱ δημοδιδάσκαλοι, εἰς οὓς οὕτω πως ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ ὅλη ἀγωγή τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἢ τε πνευματικὴ

καὶ ἡ σωματικὴ. Παράπλησις δὲ τις πρόνοια ἐλαμβάνετο καὶ περὶ τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὧν χάριν ἰδρῦθη τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον καὶ ἡ Σχολὴ τῶν Γυμναστῶν, ὅπως πρὸς τῇ ἄλλῃ ἐπιστημονικῇ μορφώσει παιδεύωνται αὐτοὶ καὶ ἐν τῇ Γυμναστικῇ καὶ λαμβάνοντες οὕτω διπλοῦν πτυχίον διορίζονται διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν, Λατινικῶν, Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δὲ καὶ γυμναστὰς τῶν ἰδίων μαθητῶν.

Διὰ τοῦ νόμου ΒΧΚΑ' καθιεροῦντο ἐν τοῖς σχολείοις πλὴν τῶν παιδιῶν, ἐπιχωρίων τε καὶ ξένων, καὶ ἡ κολυμβητικὴ, ἡ κωπηλασία καὶ ἡ σκοποβολή. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἐλαμβάνετο πρόνοια περὶ ἰδρύσεως γυμναστηρίων ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους καὶ περὶ προμηθείας τῶν ἀναγκαίων γυμναστικῶν ὀργάνων. Τέλος διερρυθμίσθησαν τότε νομοθετικῶς καὶ τὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, τὰ τῶν Γυμναστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Σωματείων καὶ τὰ τῶν Τοπικῶν, Πανελληνίων καὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

Εἰς τὸν νόμον ἐπηκολούθησε σειρά ὅλη ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων, οἷα τὰ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν καὶ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου, περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, περὶ Πανελληνίων Ἀγῶνων, περὶ ἀλλαγῆς ἀπὸ τῆς Γυμναστικῆς τῶν μαθητῶν τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, περὶ διδασκαλίας τῆς Γυμναστικῆς ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῖς Διδασκαλείοις ἐκατέρου φύλου, περὶ ἐξετάσεων ἐν τῇ Γυμναστικῇ τῶν σχολείων τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Σχολικῶν Διαγωνισμῶν, περὶ ἐξετάσεων ἐν τῷ Ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ καὶ τέλος τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς ἐν τῇ Δημοτικῇ καὶ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει διδασκαλίας Γυμναστικῆς μετὰ τῶν ὀδηγιῶν περὶ τῆς γυμναστικῆς διδασκαλίας.

Ὁ νόμος ΒΧΚΑ' μεθ' ὅλων τῶν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων του, μετὰ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ τῶν ὀδηγιῶν περὶ γυμναστικῆς διδασκαλίας ἐδημοσιεύθη, ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1900, ἐν ἰδίῳ τεύχει, οὗτινος προεστάθη μακρὰ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις. Ὁ ἀναγινώσκων ἐπισταμένος τὸ τεῦχος τοῦτο πείθεται πάραυτα περὶ τῆς σοβαρότητος καὶ ἀριότητος τῆς γενομένης τότε ἐργασίας. Ἀπεκτήσαμεν οὕτως ἐν Ἑλλάδι ἐν γυμναστικῶν σύστημα, προσηρομομένον ἐν πᾶσι εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς. Ὅπως δὲ διατελῇ ἡ ἡμετέρα Γυμναστικὴ ἐν διηνεκεὶ ἐπικοινωνίᾳ πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ παρακολουθητὰς ἐκεῖ ἐκάστοτε γινομένης προσόδου, καθιερώθη διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1899 ἡ κατὰ διετίαν ἀποστολὴ ἐκεῖσε δύο ὑποτρόφων πρὸς τελειοποίησιν των ἐν τῇ Γυμναστικῇ. Τοιοῦτον ἐν κεφαλαίῳ τὸ κρατῶν γυμναστικῶν σύστημα, ὑπερὸ καθ' ἡμᾶς οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ὑπολείπεται.

Κατὰ ταῦτα δὲ εἶνε πλάνη καὶ πλάνη οἰκτρά, ἢ μᾶλλον αὐτό-
χρημα ἄρνησις τῆς ἀληθείας νὰ ἰσχυρίζηται τις νῦν ὅτι στερούμεθα
ἐν Ἑλλάδι γυμναστικοῦ συστήματος. Οὐχ ἦττον ὅμως ἄρνησις τῆς
ἀληθείας εἶνε καὶ τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὸ σύστημα ἡμῶν τοῦτο δὲν
εἶνε ἐνιαῖον. Ἡ ἐνότις τοῦ γυμναστικοῦ συστήματος δὲν ἐγκείται
βεβαίως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ σωματικῶν ἀσκήσεων τῆς αὐτῆς προσπα-
θείας καὶ φύσεως εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ τάξιν ἀνθρώπων καὶ εἰς
ἐκάτερον αὐτῶν φύλον· διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἡ ἐσχάτη ἀπόνοια,
ἢν ἡμεῖς τοὐλάχιστον δὲν θέλομεν νὰ ἀποδώσωμεν οὐδ' εἰς αὐτοὺς
τοὺς συντάκτας καὶ ὑπόβαλεις τοῦ νομοσχεδίου. Ἡμεῖς τοὐναντίον
ἀποδεχόμεθα ὅτι τὴν σήμερον οὐδ' εἰς νηπίους ἐπιτρέπεται ν' ἀ-
γνωῶσιν ὅτι ἄλλης προσπαθείας καὶ φύσεως σωματικαὶ ἀσκήσεις
ἀρμόζουσιν εἰς τὴν παιδικήν, ἄλλης εἰς τὴν ἐφηβικὴν, ἄλλης
εἰς τὴν νεανικὴν καὶ ἀνδρικὴν ἡλικίαν, ἄλλης εἰς τοὺς διάγον-
τας καθιστικὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βίον καὶ ἄλλης εἰς τοὺς ζῶντας
καὶ κινουμένους ἀείποτε ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἀέρι, ἄλλης εἰς τὸ ἀρ-
ρεν καὶ ἄλλης εἰς τὸ θῆλυ φύλον· ὅτι δὲ ἡ ὑπαγωγή πάσης ἡλικίας
καὶ τάξεως καὶ ἐκατέρου φύλου εἰς ὁμοιομόρφους ἐν πᾶσιν ἀσκή-
σεις θ' ἀντεστρατεύετο πρὸς νόμους ἀπαρχάτους αὐτῆς τῆς φυσιο-
λογίας τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ ἐνιαῖον τοῦ γυμναστικοῦ συστήματος ἐγκείται, ὡς παρ' ἄ-
πασι τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς, καὶ παρ' ἡμῖν ἀλλαχοῦ. Ἐγκει-
ται κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον ἐν τῇ ἐνότιι τοῦ προγράμμα-
τος τῆς γυμναστικῆς διδασκαλίας δι' ὅλα τὰ ὁμοιεῖδη σχολεῖα. Ἐγ-
κεῖται εἶτα ἐν τῇ ἐνότιι τῆς γυμναστικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἥτις, ὡς
ἀλλαχοῦ, καὶ παρ' ἡμῖν κορυφοῦται ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Γυμναστίων,
ἐν ἣ καταρτίζονται πάντες οἱ μέλλοντες νὰ διδάξωσι τὴν Γυμνα-
στικὴν εἴτ' ἐν Διδασκαλείοις, πρὸς μὲρῶσιν τῶν δημοδιδασκάλων
γυμναστίων, εἴτ' ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, εἴτ' ἐν
τῷ Ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ, εἴτ' ἐν τοῖς διαφόροις γυμναστικοῖς
καὶ ἀθλητικοῖς σωματείοις. Ἐγκείται τέλος ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει,
ἥτις πρέπει νὰ παρακολουθῆ κατὰ βῆμα ἐποπτεύουσα καὶ ἐπιβάλ-
λουσα τὴν πιστὴν καὶ πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ τῆς Γυ-
μναστικῆς προγράμματος ἀπανταχοῦ τῆς χώρας. Περὶ ὅλων δὲ τού-
των ἔχει προνοήσει ὁ νόμος ΒΧΚΑ' ἐξασφαλίσας οὕτω τὸ ἐνιαῖον
τοῦ ἐν ἰσχύι γυμναστικοῦ ἡμῶν συστήματος.

Ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τοῖς ἐξῆς, αἱ πλεῖστα καὶ κυριώτατα δια-
τάξεις τοῦ νόμου δὲν ἐφηρμόσθησαν μέχρι τοῦδε, τοῦτου δ' ἕνεκεν
ἀδύνατον ἦτο ν' ἀποφέρῃ ἤδη τὸ ἐν ἰσχύι γυμναστικὸν ἡμῶν σύ-
στημα τοὺς καρπούς, οὓς ἐδικαιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐξ αὐτοῦ.
Καὶ μεθ' ὅλων ὅμως τὴν ἐλλιπῆ καὶ πλημμελῆ ἐφαρμογὴν του, μεθ'
ὅλην ἰδίως τὴν ἀστοργίαν, ἣν μέχρι τοῦδε ἡ Πολιτεία ἐπεδείχτο
πρὸς τοὺς ἡμετέρους γυμναστάς ἐγκαταλείψασα αὐτοὺς εἰς τὴν τύ-

γην των, πρέπει να ἔχη πάθει τις πόρωσιν τῆς συνειδήσεως, ἵνα μὴ ἀνομολογήσῃ τὰς σχετικὰς προόδους, ἃς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἢ χῶρα ἡμῶν ἐν τῇ Γυμναστικῇ ὑπὸ τὸ ἐν ἰσχύι σύστημα. Εἰς αὐτὸ κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν ὀφείλεται πᾶσα ἡ ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐν-τεῦθεν παρατηρουμένη γυμναστικὴ ἐν Ἑλλάδι κίνησις· εἰς αὐτὸ ἡ γεννηθεῖσα ἔκτοτε ἄμιλλα ἐν τῇ Γυμναστικῇ, ἡ ἐκδηλουμένη ἰδίως ἐν κρισίῳ τῶν ἐτησίων ἐν αὐτῇ ἐξετάσεων τῶν διαφόρων σχολείων· εἰς αὐτὸ καὶ οἱ ἔκτοτε τελεσθέντες Σχολικοί, Πανελληνιοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες.

Γ'.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΕΝ ΙΣΧΥΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ἡ πρωτίστη καὶ κυριωτάτη παράλειψις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου ΒΧΚΑ' ὑπῆρξε κατ' ἡμᾶς, ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐτέθησαν εἰς ἀρχὴν αἱ περὶ ἐπιθεωρήσεως τῆς Γυμναστικῆς διατάξεις αὐτοῦ. Ἄλλ' ἄνευ ἐπιθεωρήσεως, ἄνευ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἰδίᾳ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, οὔτε τακτικῆς οὔτε ἀνελλιπῆς ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἡ διδασκαλία τῆς Γυμναστικῆς, καὶ ὅπου ἔτι ὑπῆρχον οἱ δυνάμενοι νὰ διδάξωσιν αὐτήν.

Πλὴν τούτου ἐτέθησαν εἰς ἀρχὴν καὶ πλεῖσται ὅσαι ἄλλαι διατάξεις τοῦ νόμου καὶ δὴ ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων. Οὐδεμίαν ἐλήφθη ἔκτοτε πρόνοιαν περὶ ἰδρύσεως γυμναστηρίων μετὰ τῶν ἀναγκίων γυμναστικῶν ὀργάνων, ὧν ἄνευ δύσκολος ἀποβάνει ἡ τακτικὴ καὶ ἀνελλιπῆς διδασκαλία τῆς Γυμναστικῆς. Ἐλείπει γυμναστηρίων διακόπτεται αὐτὴ πᾶσι ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ ἐνίοτε ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους ἐν ὧρα χειμῶνος, ἐλείπει δὲ γυμναστικῶν ὀργάνων περιορίζεται αὕτη κατ' ἀνάγκην εἰς μόνους τὰς τακτικὰς καὶ ἐλευθέρως ἀσκήσεις.

Οἱ συντάχται καὶ ὑποβολεῖς τοῦ νομοσχεδίου εἰς ἐπιψήφισιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπισείουσιν, ὡς εἶδομεν ἤδη, δίκην θαλλοῦ πρὸς θρέμματα, τὴν ἐκ 300 χιλ. δεχ. δωρεὰν τῶν ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενῶν, αἵτινες μέλλουσι νὰ δαπανηθῶσιν εἰς ἀνέγερσιν αἰθουσῶν χάριν τῶν θεωρητικῶν παραδόσεων καὶ τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων ἐν τῷ ἰδρυθσομένῳ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ Γυμναστικῆς, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ Κεντρικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γυμναστικῆς. Ἄλλ' ἐνθ' ἐν Σουηδίᾳ αἱ τοιαῦται αἰθουσαι ἐπιβάλλονται, ὡς ἐκ τοῦ ψυχροῦ κλίματος, παρ' ἡμῖν τούναντίον ἀπαγορεύονται αὐταὶ αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς· διότι σωματικαὶ ἀσκήσεις, γινόμεναι ὑπὸ θερμῶν κλίμα, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἐν κεκλεισμένῳ χώρῳ, δύ-

νανται ν' αποβῶσιν εἰς βλάβην μᾶλλον ἢ εἰς ὠφέλειαν. Καὶ ὅμως οἱ συντάκται καὶ ὑποβολεῖς τοῦ νομοσχεδίου, οἵτινες ἐπέχουσι θέσιν συμβούλων, ὡς φαίνεται, ἀπέναντι τῶν ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενῶν, δὲν συνέστησαν εἰς τούτους, ἀντὶ τῆς τοιαύτης ματαίας σπατάλης τῶν 300 χιλ. δρχ., τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπὲρ ἀνεγέρσεως 50 τοῦλάχιστον ὑποστέγων γυμναστηρίων καθ' ἕλον τὸ Κράτος, δι' ὧν θὰ ἀνεδεικνύοντο αὐτοὶ ἀληθεῖς εὐεργεταὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Γυμναστικῆς.

Φυσικὸν ἐπακολούθημα τῆς ἐλλιποῦς διδασκαλίας τῆς Γυμναστικῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τὴν σπάνιν γυμναστῶν, γυμναστηρίων καὶ γυμναστικῶν ὀργάνων ἐν αὐταῖς εἶνε ὅτι καὶ ἡ τέλεσις Σχολικῶν Ἀγῶνων περιορίσθη εἰς μόνην σχεδὸν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Πανελλήνιοι Ἀγῶνες ἀπέβησαν κυρίως εἰπεῖν Παναθηναϊκοί. Ἄλλ' ἐὰν οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες μέλλουσι νὰ ἐπενεργήσωσι ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνοικουσῆς δραματικῆς δυνάμεως, χρησιμεύοντες οὕτω δι' αὐτὸν ὡς κέντρον καὶ ἐλαττήριον παρορμήσεως πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις· ἐὰν διὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς νίκης πρόκειται νὰ ἐξεγείρωμεν παρὰ τῆ νεολαίᾳ ἰδίως τὴν ἀμιλλαν πρὸς τὸ αἰεὶ ἀριστεύειν καὶ ὑπέροχον εἶναι τῶν ἄλλων, τότε βεβαίως ματαιοῦται ὁ μέγας καὶ ὑψηλὸς σκοπὸς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀγῶνων δι' ἕλην τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, περιορίζομένης τῆς τελέσεως αὐτῶν εἰς μόνας τὰς Ἀθήνας.

Καὶ ἄλλαι δὲ διατάξεις τοῦ νόμου ΒΧΚΑ' ὀλιγορήθησαν. Οὕτως ἐπαυθεν ἡ ἀποστολὴ ὑποτρόφων εἰς τὴν Ἑσπερίαν πρὸς τελειοποίησιν τῶν γυμναστικῶν σπουδῶν των, ἅμα τῇ εἰς Ἑλλάδα ἐπανόδῳ τῶν πρώτων τοιούτων, περιέστησαν δὲ εἰς παντελεῖ ἀχρηστίαν αἱ διατάξεις περὶ κολυμβητικῆς, κωπηλασίης καὶ σκοποβολῆς. Καὶ εἰ μὲν δύο πρῶται τῶν ἀσκήσεων τούτων εἶναι οὐ μόνον ὑγιειναί, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖαι τὰ μάλιστα ἐν χώρᾳ, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἀπαρτιζομένη κατὰ μέγα μέρος ἐκ νήσων καὶ ἀνεπτυκταμένη πάντοθι σχεδὸν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐμεγαλοῦργησε κατ' αὐτὴν καὶ ἐν τοῖς πάλαι καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις. Ἡ δὲ περὶ σκοποβολῆς διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ΒΧΚΑ' νόμου παρεδόθη ἤδη εἰς τοσαύτην λήθην, ὥστε θεωρήθη τελευταῖον ὡς ἀνακάλυψις ἢ ἀπόφασις Γυμνασίου τινος, ὅμως εἰσαγάγη ἀφ' ἐαυτοῦ τὴν ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν του ἐν τῇ σκοποβολῇ!

Καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν μὲν ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐλλιπὴς καὶ πλημμελὴς ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ΒΧΚΑ' ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἣν διὰ λόγους οἰκονομίας ἔλαβον αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡμεῖς ἔχομεν γνώμην ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἐν Ἑλλάδι λυσιτελεστέρα δαπάνη τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ γυμναστικοῦ ἡμῶν συστήματος. Ὅταν ἰδίᾳ ἀναλογισθῶμεν ὅτι οὕτω πως μόνον δύνα-

ται να λυθῆ αἰσίως τὸ ζήτημα τῆς πολεμικῆς παρασκευῆς τῆς χώρας, ὅπερ εἶνε ζήτημα ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας· ὅταν ἀναλογοισθῶμεν ὅτι, γενικευομένης παρ' ἡμῖν τῆς Γυμναστικῆς μετὰ τῆς σκοποβολῆς, οἱ ἡμέτεροι κληρωτοὶ θὰ προσέρχονται ὑπὸ τὰς σημαίας κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλεον καθηρτισμένοι στρατιῶται καὶ ὅτι ἐπομένως, ἐλαττωμένης τῆς νῦν θητείας, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν οἰκονομία ἐκατομμυρίων ὅλων· ὅταν, λέγομεν, ταῦτα ἀναλογοισθῶμεν, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ ἐκ τῆς μὴ πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ γυμναστικοῦ ἡμῶν συστήματος ἐπερχομένη οἰκονομία εἶνε ἀληθῆς σπατάλη, ἥτις ἔτετι ἐν ἀμφιβόλῳ καὶ αὐτὸ τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν μέλλον.

Βεβαίως τέλειον ἐν πᾶσι δὲν ἡδύνατο νὰ εἶνε τὸ ἐν ἰσχύι γυμναστικὸν ἡμῶν σύστημα. Ὡς πᾶν ἀνθρώπινον, ἔπρεπε καὶ αὐτὸ νὰ ἔχῃ τὰς ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις του· ἀλλὰ ταύτας θὰ ἡδυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν καὶ νὰ ὀδηγηθῶμεν προσηκόντως εἰς τὴν θεραπείαν των, ἐὰν προηγεῖτο ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ του. Καὶ τότε ὅμως ἔπρεπε νὰ συμβουλευθῶμεν πρὸς τοῦτο τὴν γενομένην πείραν καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει αὐτῆς καὶ μόνης νὰ προβῶμεν εἰς οἰανδήποτε νομοθετικὴν μεταρρυθμίσειν τοῦ κρατοῦντος συστήματος καὶ δὴ μετὰ μακρὰν μελέτην καὶ βᾶσανον τοῦ πράγματος, ἥτις θ' ἀνετίθετο εἰς ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδικῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνδρῶν, ἰατρῶν, ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων γυμναστικῶν καὶ παιδαγωγικῶν, οἵτινες παντοῦ καὶ πάντοτε ἔχουσι τὴν κρατοῦσαν γνώμην, προκειμένου περὶ ζητημάτων τῆς Γυμναστικῆς.

Καθ' ὃν χρόνον ὅμως πάντες σχεδὸν οἱ πολιτικοί, προσέτι δὲ οἱ παιδαγωγικοὶ, στρατιωτικοὶ καὶ γυμναστικοὶ παρ' ἡμῖν ἄνδρες εἶνε τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ πλήρως καὶ ἄρτιον τὸ ἐν ἰσχύι γυμναστικὸν ἡμῶν σύστημα γενικευομένης κατ' αὐτὸ τῆς Γυμναστικῆς μετὰ τῆς σκοποβολῆς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα· καθ' ὃν χρόνον πάντες αὐτοὶ εἶνε τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νὰ ἰδρῶσωμεν ἀπανταχοῦ γυμναστήρια καὶ σκοπευτήρια νὰ προμηθευθῶμεν δι' αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα γυμναστικὰ ὄργανα καὶ εἶδη, νὰ βελτιώσωμεν τὴν θέσιν τοῦ γυμναστοῦ, νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἀποστέλλοντες ἀνὰ πᾶσαν διετικὴν ὑποτρόφους γυμναστὰς εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις νὰ καταστήσωμεν ζῶντα καὶ ἐνεργὸν τὸν θεσμὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς Γυμναστικῆς· καθ' ὃν χρόνον, λέγομεν, τοιαῦτα ἀξιοῦσι καὶ συνιστῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πάντες οἱ ἐπαίοντες καὶ τρίβωνες τὰ γυμναστικά, ὑποβάλλεται αἴτησις εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1906 νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον, ὡς θὰ ἴδωμεν, εἶνε αὐτόχρημα ὁ ὅλεθρος τῆς ἐν Ἑλλάδι Γυμναστικῆς.

Η ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Ἄλλ' ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα πρὸς στιγμὴν ὅτι ὄντως δὲν εἶνε ἐν-
αῖον τὸ ἐν Ἑλλάδι κρατοῦν γυμναστικὸν σύστημα, οὐδ' ὑπάρχει τὸ
παράπαν τοιοῦτον, ὅτι δὲ πρόκειται νῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐφαρμοσθῇ
παρ' ἡμῖν, ὡς φαίνονται ἐπαγγελλόμενοι οἱ συντάκται καὶ ὑποβο-
λεῖς τοῦ νομοσχεδίου διὰ τῆς εἰσηγητικῆς του ἐκθέσεως, ἐν νέον
ἐνιαῖον γυμναστικὸν σύστημα. Ἀδιαφοροῦμεν δέ, ἐὰν μέλλῃ οὕτω
πως νὰ παρεισαχθῇ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ εἰς τὰ
γυμναστικὰ χρονικὰ καὶ πάσης ἄλλης πεπολιτισμένης χώρας καὶ
τῆς ἡμετέρας, ἤτοι χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ αὐτὸ εἰς τὴν μελέτην καὶ
βάσανον ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐξ εἰδικῶν ἀνδρῶν, χωρὶς κἄν
νὰ γείνη αὐτὸ ἐκ τῶν προτέρων γνωστῶν ἐν ταῖς λεπτομερείαις, ἢ
κἄν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς. Διότι ἡμεῖς δὲν ὀκνοῦμεν ἐπὶ τέλους νὰ
πιστεύσωμεν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γυμναστικὸν σύστημα, συλ-
ληφθὲν καὶ κυοφορηθὲν κατὰ θεῖαν ἐπίπνοιαν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐνός
τῶν συντακτῶν καὶ ὑποβολέων τοῦ νομοσχεδίου, ἀξιοῦντος ὅτι ἐφαί-
τησεν εἰς Στρατιωτικὰ Σχολεῖα Γυμναστικῆς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, αἰ-
φνης προῆλθεν εἰς τὸ μέσον πλήρες καὶ τέλειον, ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ
ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. Ἄλλὰ καὶ οὕτως ἐπιτρέπεται, νομίζο-
μεν, εἰς ἡμᾶς νὰ ἐρωτήσωμεν, διατί αὐτὸ τὸ σύστημα νὰ μὴ ἐφαρ-
μοσθῇ διὰ τῆς ὑφισταμένης ἤδη Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν, ἀλλὰ
διὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Γυμναστικῆς, ὅπερ, εἰ καὶ καθιε-
ρώθη ἤδη διὰ νόμου πρὸ ἐξ ἑξήκοντα μηνῶν, μέχρι τοῦδε ὅμως οὔτε
συνεστάθη οὔτε ἤρξατο αὐτὸ λειτουργεῖν;

Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ Σχολείῳ, ἂν ποτε λειτουργήσῃ, θὰ
διδάσκωσι κατὰ τὸν νόμον ἸΡΝΗ' ἐξ ἀξιωματικοί, ἐξ ὧν πέντε
τῶν τεχνικῶν ὅπλων, ἢ τοῦ Ἴππικοῦ, ἢ τοῦ Πιζικικοῦ, ἢ καὶ τοῦ Β.
Ναυτικοῦ καὶ εἰς τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι με-
ταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν εἰς καὶ μόνος ἀξιοῖ ὅτι ἐφοίτησεν
εἰς ξένα Στρατιωτικὰ Σχολεῖα Γυμναστικῆς, αὐτὸς δ' ἐφρόντισεν,
ὅπως διὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου χειροτονηθῇ ἀπ' εὐθείας ἐξ
ἀπλοῦ ὑπολοχαγοῦ ὑποδιοικητῆς καὶ διοικητῆς τοῦ ἰδρυθησομένου
ἐν Ἑλλάδι Στρατιωτικοῦ Σχολείου Γυμναστικῆς ἐξομοιωσας τὴν
θέσιν ταύτην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ ἀθηναϊκοῦ σώματος (*Ἀρ-
θρ. 3) καὶ ἐαυτὸν πρὸς ἀνθύπαρκτον σωματάρχην! Οἱ λοιποὶ τέσ-
σαρες μάχιμοι ἀξιωματικοὶ θὰ διορισθῶσι καθηγηταὶ τῆς Γυμναστι-
κῆς, χωρὶς ν' ἀξιῶσι κἄν ὅτι αὐτοὶ ἐφοίτησαν εἰς οἰονδήποτε γυμνα-
στήριον τοῦ κόσμου. Ἄλλὰ πρὸς Θεοῦ δύνανται αὐτοὶ νὰ ἐφαρμό-

σωςι πρώτοι τὸ περιφρονῶν αὐτὸ ἐνιαῖον γυμναστικὸν σύστημα, τὸ ἀγνωστον μέχρι τοῦδε εἰς πάντα ἄλλον, πλὴν μόνου τοῦ ἐφευρέτου αὐτοῦ ; δύνανται καὶ νὰ διδάξωσι Γυμναστικὴν, ἣν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οὐδέποτε ἐδιδάχθησαν ;

Ἐκαστος οὐχὶ μόνον γυμναστικός, ἀλλὰ καὶ ἰδιώτης θὰ συνομολογήσῃ μεθ' ἡμῶν ὅτι ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει μυριάκις προτιμότερα θὰ ἦτο διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος ἢ ὑφισταμένη Σχολὴ τῶν Γυμναστῶν, ἐν ἣ διδάσκουσιν ἤδη καθηγηταὶ δεδοκιμασμένοι, ἄνδρες ἀπὸ τῆς νεότητός των κατατρέψαντες ἐλόκληρον τὸν βίον των εἰς τὴν Γυμναστικὴν. Μεταξὺ μάλιστα τῶν καθηγητῶν αὐτῶν καταλέγονται καὶ δύο, οἵτινες φέροντες πτυχίον τῆς πάλαι Γυμναστικῆς ἡμῶν Σχολῆς ἀπεστάλησαν κατόπιν διαγωνισμοῦ ὡς ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑσπερίαν, ἐκεῖ δὲ δὲν ἐφοίτησαν ἀπλῶς εἰς Στρατιωτικὰ Σχολεῖα Γυμναστικῆς, ἀλλ' ἐσοῦδασαν εὐδοκίμως τὴν Γυμναστικὴν ἐπὶ διετίαν εἰς τὰς ἀνωτάτας Γυμναστικὰς Σχολὰς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν οἰκείων πτυχίων, ἀπερ' ἀμφότεροι αὐτοὶ ἔλαβον ἐκ τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ τῆς Σουηδίας Βασιλικοῦ Κεντρικοῦ Γυμναστικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ διδάσκουσιν ἤδη εὐδοκίμως πᾶν τὴν τε Σουηδικὴν Γυμναστικὴν καὶ τὴν Ὀπλομαχητικὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ. Ἀλλὰ τότε διατὶ γίνεται ὅλος αὐτὸς ὁ θόρυθος διὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ἀσυστάτου ἔτι παρ' ἡμῖν Στρατιωτικοῦ Σχολείου Γυμναστικῆς, ὑπὲρ οὗ ἔχουσιν ἤδη ἐπιστρατευθῆ μόνον οὐχὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι τοῦ Κράτους καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ ἀγαθοὶ ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενεῖς μετὰ τῆς περιφρήμου δωρεᾶς τῶν 300 χιλ. δραχμῶν, ἐν ἀγνοίᾳ πάντως τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ σκέπην αὐτῶν τεκταινομένων ;

Τῇ ἀληθείᾳ δὲν πρόκειται περὶ νέου ἐνιαίου γυμναστικοῦ συστήματος, ἀλλ' οὐδὲ περὶ τῆς ἐν τῷ ἰδρυθησομένῳ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ Γυμναστικῆς περαιτέρω θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς τελειοποιήσεως τῶν πτυχιούχων γυμναστῶν κλπ, ὡς ἐπαγγέλλονται πρὸς τὸ θεαθῆναι οἱ συντάκται καὶ ὑποβολεῖς τοῦ νομοσχεδίου. Διότι εἰς οὐδένᾳ, ποιούμενον τὴν προσήκουσαν χρῆσιν τοῦ λογικοῦ του, ἐπιτρέπεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶνε δυνατόν ποτε, οὐχὶ νὰ τελειοποιηθῶσιν, ἀλλὰ νὰ διδασθῶσι καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν εἴτε θεωρητικῶς, εἴτε πρακτικῶς τὴν Γυμναστικὴν παρ' ἐκείνων, οἵτινες οὐδὲν κοινόν, ὡς εἶδομεν, ἔχουσι πρὸς αὐτήν. Πρόκειται περὶ ἄλλου τινὸς σκοποῦ καταχθονίου διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι Γυμναστικὴν, τὸν ὅποιον μάτην ζητοῦσι νὰ συγκαλύψωσιν οἱ σκευωροὶ διὰ τῶσων ἐπαγωγῶν καὶ πομφολυγῶδων ἐπαγγελιῶν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου θὰ κατὰσῃ πρόδηλος τοῖς πᾶσιν, ἂν τοῦτο ἐξετασθῇ οὐ μόνον κῦτὸ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ περιαδόμενα καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναγραφόμενα ἐν τῷ τύπῳ περὶ νέου δῆθεν γυμναστικοῦ συστήματος, ὅπερ μέλ-

λει νὰ καθιερωθῆ παρ' ἡμῖν κατόπιν τῆς ἐκ 300 χιλ. δραχ. δωρεᾶς τῶν ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενῶν καὶ τῆς δῆθεν ὑψηλῆς ἐπιταγῆς, καθ' ἣν πρέπει ἢ ἐν Ἑλλάδι Γυμναστικὴ ν' ἀνατεθῆ εἰς τὸν στρατὸν καὶ νὰ τύχῃ ἐνιαίως μετὰ τούτου διοικήσεως. Οἱ συντάκται καὶ ὑποβολεῖς τοῦ νομοσχεδίου εἶχον ἀποπειραθῆ πρό μηνῶν ἤδη νὰ ἐπιτύχωσιν ἀπ' εὐθείας τοῦ τοιούτου σκοποῦ των. Ἡναγκάσθησαν ὅμως πρό τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ γυμναστικοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ν' ἀνακρούσῃσι πύρην καὶ νὰ ἐπιδιώξωσιν ἔκτοτε διὰ πλαγίας ὁδοῦ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σχεδίου των. Ἀφοῦ δὲ κατώρθωσαν οὕτω νὰ ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ γείνη νόμος τοῦ Κράτους ὁ ΓΡΝΗ' νόμος «περὶ συστάσεως Στρατιωτικοῦ Σχολείου Γυμναστικῆς», ζητοῦσι νῦν διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου νὰ ὑπαγάγωσιν εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦτο τὴν ὅλην Γυμναστικὴν ἡμῶν ἐν τῇ πεποιθῆσει ὅτι οὕτω πως θὰ ἐκλίπωσι θάττον ἢ βράδιον πάντες οἱ πολιτικοὶ καὶ θὰ ἐπιπλεύσωσι μόνον οἱ στρατιωτικοὶ γυμνασταί.

Ὡς εἶδομεν ἤδη, κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἐπιτρέπεται, ἵνα διορίζωται ἀξιωματικοὶ «πρὸς συμπλήρωσιν θέσεων ἐλλειπόντων γυμναστῶν ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις», ἐπιβάλλεται δὲ «ἡ περαιτέρω θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ τελειοποίησις ἐν τῇ Γυμναστικῇ τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστικῶν καὶ τῶν διδασκαλῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους» (*Ἀρθρ. 1) καὶ παραπέμπεται ὁ κλονισμὸς τῶν καθ' ἕκαστα τῆς τοιαύτης τελειοποιήσεως εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν Β. Διάταγμα (*Ἀρθρ. 2). Τί σημαίνει τὸ τελευταῖον τοῦτο; Ὅτι εἰς τὴν ἀυθαίρεσιν τῶν συντακτῶν καὶ ὑποβολῶν τοῦ νομοσχεδίου ἐγκαταλείπεται σὺν ἄλλοις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως τῶν πτυχιούχων γυμναστῶν καὶ δημοδιδασκάλων, ὅστις δύναται ν' ἀνέλθῃ οὕτω καὶ εἰς ἓν καὶ εἰς δύο ἔτη. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἓν μόνον ἔτος ἂν περιορισθῆ ὁ χρόνος αὐτός, πόσοι ἐκ τῶν πτυχιούχων γυμναστῶν καὶ ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων θὰ θελήσωσι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν;

Οἱ δημοδιδασκαλοὶ θὰ προτιμήσωσι νὰ περιορισθῶσιν εἰς μόνον τὸ διδασκτικὸν των ἔργων, ἀφοῦ ἄλλως τε οὐδὲν ἐπίμισθιον λαμβάνουσι διὰ τὴν γυμναστικὴν διδασκαλίαν, ἣ δὲ Πολιτεία πρόκειται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ Γυμναστικῇ δι' ἀξιωματικῶν γυμναστῶν. Οἱ δὲ γυμνασταὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὧν ἡ θέσις καὶ νῦν ἔτι εἶνε πολὺ χείρων τῆς τῶν δημοδιδασκάλων, θὰ φροντίσωσι ν' ἀπέλθωσι εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἢ νὰ τραπῶσιν εἰς ἄλλα βιοποριστικὰ στάδια. Ὁ μηνιαίος μισθὸς των ἀνέρχεται μὲ τὰς κρατήσεις εἰς 108 μύλιας δραχμὰς τὸν μῆνα, χωρὶς νὰ ὑπάγῃται εἰς πενταετῆς προσαυξήσεις, ὡς ὁ τῶν δημοδιδασκάλων. Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γυμνασταὶ εἶνε, κυρίως εἶπεῖν, οἱ Παρίαι ὀλοκληροῦ τοῦ διδασκαλικοῦ ἡμῶν κλάδου. Ὁφείλουσιν αὐτοὶ νὰ κατατρίψωσι τὰ

ἀκμαιότερα ἔτη τοῦ βίου των σπουδάζοντες ὅσον χρόνον καὶ οἱ διδάκτορες τῆς Φιλολογίας, τῶν Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν. Ἄλλ' ἐνῶ οὗτοι, ἅμα τυχόντες τοῦ πτυχίου, διορίζονται πάραυτα ἐλληνοδιόσκαλοι ἐπὶ μηνικῶ μισθῷ δραχ. 160, ὅστις δύναται διὰ προβιβασμῶν καὶ προσκυζήσεων νὰ φθάσῃ μέχρι 3' 0 δραχ. οἱ ἀτυχεῖς γυμνασταὶ εἶνε καταδεδικασμένοι νὰ λαμβάνωσιν ἐφ' ἔρου ζωῆς τὰς 108 δραχ. καὶ μόνον. Καὶ ἔχουσί τινες τὴν ἀφέλειαν ν' ἀπορῶσι, πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης καταστάσεως δὲν ὑπερπληροῦται μαθητῶν ἢ Σχολῆ τῶν Γυμναστῶν καὶ δὲν ἀπέλυσεν αὐτὴ κατὰ τὸ ἐπιταγῆς διάστημα τῆς λειτουργίας της τόσους πτυχιούχους γυμνασταί, ὅσοι χρειάζονται εἰς πλήρωσιν τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐν τε τῇ ἐλευθέρῃ καὶ ἀλυτρώτῃ Ἑλλάδι! Τὸ ποτήριον τῆς πικρίας διὰ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν καὶ τοὺς λοιποὺς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως γυμνασταί ἔχει πληρωθῆ ἤδη, ἀρκεῖ δὲ μία καὶ μόνη σταγὼν. ὅπως τοῦτο ὑπερεκχειρίσῃ, διὰ δὲ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου προστίθεται εἰς αὐτὸ τι πλέον τῆς σταγῶνος.

Καὶ ἐὰν κατὰ ἐν μόνον ἔτος προσκυζήσῃ ὁ χρόνος τῶν σπουδῶν των διὰ τῆς δῆθεν περαιτέρω τελειοποιήσεως ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ Γυμναστικῆς, θὰ ἐπέβη ἡ πλήρης ἀπογοήτευσίς των, θὰ συναίσθανθῶσι δὲ τελείαν ἀποστριφὴν πρὸς τὸ ἔργον των, ὅταν ἴδωσι παρά τὸ πλευρόν των τοποθετούμενους, ὡς γυμνασταί, ἀνθυπολοχαγούς, ὑπολοχαγούς καὶ λοχαγούς, οἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θὰ ἔχωσι μισθὸν ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ἀνώτερον αὐτῶν, θ' ἀπεκδέχωνται δὲ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν προαγωγὴν εἰς ἀνώτερα ἀξιώματα, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ παραμένωσιν ἰσοβίως μὲ τὰς 108 δραχμάς. Ὑπὸ ταιούτους ὄρους ἀδύνατον βιβαίως νὰ παραμείνῃ τις πλέον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκ τῶν σημερινῶν γυμναστῶν ἢ νὰ φοιτήσῃ ἐφεξῆς εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολήν. Κατ' ἀνάγκην θὰ συμπληρωθῶσι τότε πᾶσαι αἱ θέσεις ἀλλειπόντων γυμναστῶν δι' ἀξίωματικῶν, καθ' ἃ διακελεύει τὸ α' ἐδάφ. τοῦ 1ου ἀθρ. τοῦ νομοσχεδίου καὶ θὰ πληρωθῆ οὕτως ὁ ἀρχικὸς πῶθος τῶν συντακτῶν καὶ ὑποβολέων του. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐγείρονται τὰ ἑξῆς ζητήματα: α') συμφέρει τοῦτο εἰς τὴν μαθητικῶσιν νεολαίαν; β') συμφέρει εἰς τὸ στράτευμα; γ') συμφέρει τέλος καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅχι, καὶ ἰδοὺ διατί.

Ἡ Γυμναστικὴ διακρίνεται τὴν σήμερον εἰς παιδαγωγικὴν ἢ ἀσκητικὴν, εἰς σφαιρικὴν καὶ εἰς ἰατρικὴν ἢ θεραπευτικὴν, ἀφότου αὐτὴ ἐν Σουηδίᾳ ἰδίως ἤρξαστο ἐφαρμοζομένη εἰς θεραπείαν διαφόρων νοσημάτων καὶ δυσμορφῶν τοῦ σώματος. Τὸ πρῶτον εἶδος τῆς Γυμναστικῆς εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐν ταῖς σχολαίσις ἐφαρμοζόμενον, ὅπου κυρίως αὐτὴ εἶνε ἀγωγὴ, καθ' ἣν πρὸς τῇ ἀναπτύξει καὶ διατηρήσει τῆς εὐεξίας τοῦ σώματος ἐθίζει τις τοῦτο εἰς ὑποταγὴν ὑπὸ

τὴν ἰδίαν βούλησιν. Τῆς στρατιωτικῆς ὅμως γυμναστικῆς κύριον γνώρισμα εἶνε ἡ ὑποταγὴ τῆς ἀλλοτρίας ὑπὸ τὴν ἰδίαν βούλησιν. Ἐκαστος ἐννοεῖ οὕτως, ὅποια διαφορὰ ὑφίσταται μεταξύ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἐτέρου εἶδους τῆς Γυμναστικῆς, ὅποια δὲ σύγχυσις δύναται νὰ ἐπέλθῃ, ἢ ὅταν σχολικοὶ γυμναστὰὶ ἀνκλάβωσι τὴν ἐκγύμνασιν τῶν στρατιωτῶν, ἢ ὅταν στρατιωτικοὶ τὴν γυμναστικὴν διδασκαλίαν ἐν τοῖς σχολείοις. Ἐν ἐκατέρῃ τῶν περιπτώσεων τούτων ἡ Γυμναστικὴ θ' ἀστοχῆσῃ τοῦ σκοποῦ της, μάλιστα δ' ἐν τῇ τελευταίᾳ, καθ' ἣν θὰ ἐποικοδομηθῆ τις κυρίως εἰπεῖν ἐπὶ τῆς ψάμμου.

Ὅπως δυνηθῆ τις νὰ κάμψῃ τὴν ἀλλοτρίαν ὑπὸ τὴν ἰδίαν βούλησιν, ὅπως ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐπιβόλη τελεσφόρως τὴν πειθαρχίαν εἰς τοὺς γυμναζομένους, ὅπερ εἶνε τὸ ἔργον τῆς στρατιωτικῆς γυμναστικῆς, ἀνάγκη πάσῃ νὰ προηγηθῆ αὐτῆς ἡ παιδαγωγικὴ, καθ' ἣν οἱ γυμναζόμενοι ἐθίζουσι τὸ σῶμα εἰς ὑποταγὴν ὑπὸ τὴν ἰδίαν βούλησιν προσκτώμενοι οὕτως αὐτοβουλίαν καὶ αὐτοπεποίθησιν, ὧν ἄνευ ἀδύνατόν ποτε νὰ μορφωθῶσιν ἄνδρες, πολλῶ δὲ μάλλον στρατιῶται. Κατὰ ταῦτα ἡ ἀντικατάστασις τῆς παιδαγωγικῆς διὰ τῆς στρατιωτικῆς Γυμναστικῆς θὰ ἦτο ἐπιζήμιος τὰ μάλιστα οὐ μόνον εἰς τὴν μ-θητιῶσαν νεολαίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ στρατεύμα. Διὸ καὶ πάσαι αἱ κατ' ἐξοχὴν στρατιωτικαὶ χῶραι τῆς ὑψηλοῦ, καὶ ἐπιπλούμεθα τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας, ἀποφύγουσιν ἐπιμελοῦν τὸ πρᾶγμα συστήσασσι καὶ διατηροῦσαι χωριστὰ Σχολεῖα Παιδαγωγικῆς καὶ Στρατιωτικῆς Γυμναστικῆς καὶ ἐπ' οὐδενὶ οὐδέποτε λόγῳ ἐπιτρέπουσαι τὴν ἀντικατάστασιν ἐκείνης ὑπὸ ταύτης.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ παρχώμεθα εἰς πεπλανημένας σκέψεις καὶ ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ σχεδὸν παραδείγματος τῆς Σουηδίας. Ἡ χώρα αὕτη στερεῖται μονίμου στρατοῦ, διότι οὔτε ἐθνικὰ δίκαια ἔχει νὰ διεκδικῆσῃ οὔτε ὑπὸ πολλῶν καὶ παντοίων κινδύνων περιστοιχίζεται, ὡς ἡ Ἑλλάς. Οἱ Σουηδοὶ εἶχον πρὶν τὴν τρίμηνον μόλις δὲ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καθιέρωσαν τὴν τετράμηνον θητείαν, ὑπ' αὐτὴν δὲ δὲν ἀποβίνει δίσκολον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς των ν' ἀσκολῶνται καὶ περὶ ἀλλότρια τοῦ πρώτου καὶ κυρίου προορισμοῦ των ἔργα, οὕτω δὲ νὰ τυγχάνωσι καὶ τῆς ἀναγκαιᾶς παιδαγωγικῆς μορφώσεως καὶ νὰ ἔχωσι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ἵνα κατὰ τοὺς ὑπολοίπους 9 ἢ 8 μῆνας τοῦ ἔτους, καθ' οὓς δὲν διατελοῦσιν ἐν τῇ ἐνεργῶ ὑπηρεσίᾳ τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' εἶνε διαθέσιμοι, χρησιμοποιοῦνται ὡς γυμναστὰὶ ἐν τοῖς σχολείοις.

Πρὸ ἡμῶν ὅμως, οἵτινες ἔχομεν νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως καὶ ν' ἀντεπεξέλθωμεν κατὰ τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ἐθνικῶν κινδύνων, ἢ μὴ συντήρησις μονίμου στρατοῦ θὰ ἦτο αὐτόχρημα ἐθνικὴ αὐτοκτονία. Ἀλλὰ πρώτιστος καὶ κυριώτατος ὄρος τοῦ μονίμου στρατοῦ εἶνε οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ μὴ πε-

ρισπῶνται εἰς ἀλλότρια τοῦ κυρίου προορισμοῦ των ἔργα, μέχρι δὲ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται παντάπασι ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ νὰ παραμένωσιν ἐν αὐταῖς συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως γυμνάζοντες καὶ γυμνιζόμενοι. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἔχει ἤδη διακηρύξει καὶ ὑποστηρίζει κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ αὐτῇ αὐτῇ ἢ ὑπὸ τὸν ἀξιότιμον κ. Θεοτόκην Κυβέρνησις.

Πλὴν ποῖαί τινες θὰ ἦσαν καὶ ἄλλως κί συνέπειαι τῆς ἀντικαταστάσεως ἐν τοῖς σχολείοις ἡμῶν τῶν παιδαγωγικῶν γυμναστῶν διὰ στρατιωτικῶν, ἐάν ποτε ἐπραγματοῦτο ὁ ἐνδόμυχος πόθος τῶν συντακτῶν καὶ ὑποβολέων τοῦ νομοσχεδίου; Ἐχομεν ἐν Ἑλλάδι 340 περίπου σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ χιλιάδας πολλὰς σχολείων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ποῦ ἔμω θὰ ἐξευρίσκοντο παρ' ἡμῖν τόσοι ἀξιωματικοί, ἵνα συμπληρώσωσι τὸς αἰσχυρὰς θέσεων γυμναστῶν, πόσα δ' ἑκατομμύρια δραχμῶν θ' ἀπητοῦντο ἐτησίως δι' αὐτούς; Ἄλλ' ἑκατομμύρια ἔλα θ' ἀπητοῦντο καὶ ἐάν ἔτι εἰς μόνα τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐτοποθετοῦντο ἀξιωματικοὶ γυμνασταί. Συμφέρει ἔμω τοῦτο εἰς τὸ Κράτος, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως;

Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ διέποντες τὰς τύχας τῆς Πατρίδος ἡμῶν οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἀπόσπασιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ὡς γυμναστῶν διὰ τὰ σχολεῖα ἔστω καὶ 340 μόνον ἀξιωματικῶν, ἀφοῦ τοῦτο θὰ ἦτο τόσον ἐπιζήμιον ἢ μᾶλλον αὐτόχρημα ὀλέθριον εἰς τὸ στρατεῦμα οὐχ' ἦτον ἢ εἰς τὰ δημόσια οἰκονομικά. Ἄν ψηφισθῇ ἔμω τὸ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ Γυμναστικῆς, ἀφρευκτὸν ἐπακολούθημα θὰ εἶνε ὡς ἀπεδείξαμεν ἤδη, νὰ μείνωσι καὶ τῆς Δημοτικῆς, μάλιστα δὲ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τὰ σχολεῖα ἄνευ οἰασθήποτε γυμναστικῆς διδασκαλίας, δηλαδή νὰ στερηθῶσιν αὐτὰ τοῦ ἐτέρου παραγοντος τῆς ἀγωγῆς καὶ μορφώσεώς των. Ἄλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο αὐτόχρημα ὁ ὀλεθρος τῆς καθόλου Γυμναστικῆς ἐν Ἑλλάδι;

Ε΄.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

Ἀπεδείξαμεν μέχρι τοῦδε, κατὰ τρόπον ἀναντίλεκτον, ὡς νομίζομεν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι καὶ σύστημα γυμναστικὸν ἔχομεν καὶ ἐνιαῖον εἶνε τοῦτο, ὅτι δ' ἐν καὶ μόνον ὑπολείπεται, ὅπως ἀποδώσῃ αὐτὸ πλήρεις τοὺς κροπούς, οὓς δικαιοῦται ν' ἀπεκδέχηται ἐξ αὐτοῦ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἡ πλήρης καὶ τελεία ἐφαρμογὴ του. Ἡ ἐφαρμογὴ δὲ αὕτη εἶνε κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν ζήτημα οικονομικόν. Ἀποφασίζει τὸ Κράτος νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῶν γυμναστῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ πληρώσῃ δι' αὐτῶν πάντα τὰ σχολεῖα ταύτης; Ἀποφασίζει νὰ ἰδρύσῃ τὰ ἀναγκαῖα γυμναστήρια ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου περὶ κλυμθητικῆς, κωπηλασίας καὶ ἰδίᾳ περὶ σκοποβολῆς καὶ σκοπευτικῶν Ἀγῶνων καθ' ὅλην τὴν χώραν; Ἀποφασίζει ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις νὰ καταστήσῃ ζῶντα καὶ ἐνεργὸν τὸν θεσμὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς Γυμναστικῆς; Τότε, ἀλλὰ τότε καὶ μόνον θὰ λυθῇ αἰσίως ὅχι μόνον τὸ γυμναστικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἐν Ἑλλάδι ζήτημα, ἡ δὲ περιπλέον δαπάνη, ἣτις θὰ ἐπεβάρυνεν οὕτω πως τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, θὰ μετετρέπετο εἰς οἰκονομίαν μεγάλην ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν ὅσῳ δὲν γίνονται αὐτὰ, ὅσα δήποτε Στρατιωτικὰ Σχολεῖα Γυμναστικῆς καὶ ἂν ἰδρῦσωμεν καὶ ὅσους δήποτε ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς ἂν χειροτονήσωμεν διὰ νόμου αὐθυπάροχους σωματάρχας, οὐδὲν βῆμα θὰ κάμωμεν πρὸς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ γυμναστικοῦ ἡμῶν ζητήματος. Τοῦναντίον μάλιστα, ἂν θελήσωμεν νὰ ὑπαγάγωμεν τὴν ὅλην ἡμῶν Γυμναστικὴν εἰς τὸ ἥδη ἐπὶ τοῦ χάρτου μόνον ἰδρυθῆν Στρατιωτικὸν Σχολεῖον Γυμναστικῆς, καθ' ὃν τρόπον ἐπιδιώκεται τοῦτο διὰ τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ ἐναγχος ὑποβληθέντος εἰς τὴν ψῆφρον τῆς Βουλῆς, οὕτω πως οὐδὲν ἄλλο θὰ κατορθώσωμεν ἢ ν' ἀνατρεψόμεν ἄρδην πᾶν ὅ,τι κἀλὸν ἔχει συντελεσθῆ μέχρι τοῦδε διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι Γυμναστικὴν. Τοῦτο νομίζομεν ὅτι κατέστη ἥδη καὶ τυφλῶ δῆλον, μεθ' ὅσα ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν, ἀλλ' ὡς ἐκ περισοῦ ἐπικυλούμεθα ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας γνώμης καὶ τὸ παράδειγμα ἄλλης τινὸς χώρας, ἣτις τὴν σήμερον κατέχει τὰ σκῆπτρα ἐν τε τοῖς παιδευτικοῖς καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ζητήμασιν. Ἡ χώρα αὕτη εἶνε ἡ Πρωσσία.

Κατὰ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἐκκτονταετηρίδος ἀνεφάνη ἐν αὐτῇ εἰς γυμναστικὸς, ὅστις ἔσχε τὴν ἐπίνοιαν νὰ ἰδρύσῃ ἐν Βερολίνῳ μίαν ἀνωτέραν Γυμναστικὴν Σχολὴν καὶ νὰ συνενώσῃ ἐν αὐτῇ τὴν μόρφωσιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν γυμναστῶν. Ἡ το

αὐτός ὁ διαβόητος Rothstein, ὅστις διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς εὐγλωττίας του εἶχε παραπεισεί ὑπὲρ τοῦ σχεδίου του καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πρωσίας. Ἄλλ' οὕτως ἀνεκόπη τὸ ἔργον τοῦ Guts Muths καὶ τοῦ Jahn ἐπὶ ζημίᾳ ἀνυπολογίστῳ καὶ τῆς παιδαγωγικῆς καὶ τῆς στρατιωτικῆς Γυμναστικῆς. Τότε δ' ἐξάνεστησαν παιδαγωγικοὶ τε καὶ ἰατροὶ καὶ ὄλος ὁ γυμναστικὸς κόσμος, ὅστις ἐπέβαλε τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Rothstein, κακοῦ κελῶς ἔχοντος, ἐκ τῆς διευθύνσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Σχολῆς καὶ τὸν διχασμὸν ταύτης εἰς δύο αὐτοτελεῖς Ἀνωτέρας Γυμναστικὰς Σχολάς, τὴν μίαν πολιτικὴν καὶ τὴν ἄλλην στρατιωτικὴν. Ἀμφότεραι αἱ Σχολαὶ αὗται λειτουργοῦσιν ἔκτοτε ἀπαρεγκλίτως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς μεθιτωσίης νεολαίας οὐχ' ἦττον ἢ τοῦ στρατεύματος. Ἄλλ' ἐπιτρέπεται νῦν εἰς ἡμᾶς, ἂν σωφρονώμεν, ἂν ἡ ἱστορία δὲν πρόκειται οὕτω νὰ παραμεινῇ δι' ἡμᾶς «βιβλίον ἐσπραγισμένον σπραγίσιν ἐπιτά», νὰ ἐπαναλάβωμεν μετὰ πενήκοντα περιπυρῶν ἔτη τὸ τόσον οἰκτρῶς ἀποτυχ' ἐν Πρωσίᾳ πείραμα :

Καὶ ἐπὶ τέλους ποῖος εἶνε αὐτός ὁ Ἕλλην Rothstein, ὅστις ζητεῖ νῦν μεθ' ὅλον τὸ ἀποτροπικὸν παράδειγμα ἐκείνου νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ οἰκτροῦ πειράματός του ἐν Ἑλλάδι ; Μήπως κέκχηται καὶ αὐτὸς τὸ ἐπιβάλλον παράστημα καὶ τὴν γυμναστικὴν παιδευσιν τοῦ Πρώσου Rothstein, ἢ τὴν γόησσαν εὐγλωτίαν, δι' ἧς ἐκεῖνος ὑποστηρίζων τὰς γνώμας του δημοσίᾳ ἐσαγήνευεν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ Βασιλέα καὶ Κυβέρνησιν καὶ λαόν ; Αὐτὸς εἶνε ἀπλῆ περὶ αὐτοῦ ἐκείνου, ὡς δύναται ἕκαστος νὰ πεύσῃ ἐκ πρώτης ὄψεώς του. Ἐχει τὸ παράστημα ἀσθενικὸν καὶ κεκυφός, τοῦτό δὲ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ πείσῃ ἡμᾶς ὅτι αὐτὸς οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει πρὸς γυμναστικόν, ὅστις πρέπει νὰ εἶνε εὐθυτενῆς καὶ εὐρύτερος, ὡς ἡ ἐνσάρκωσις οὕτως εἶπεῖν καὶ ἡ ζωσὶς παραστάσις τῆς Γυμναστικῆς. Ποία δὲ τις καὶ ἡ γυμναστικὴ του ἐκπαίδευσις :

Διήκουσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδᾶς του, καθ' ὃν χρόνον ἡ Γυμναστικὴ παρ' ἡμῖν οὕτε μάθημα ὑποχρεωτικὸν ἦτο, οὕτε τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐδιδάσκετο ἐν τοῖς σχολείοις. Μίλις μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν στρατιωτικῶν του σπουδῶν καὶ, ἀφοῦ ἐπὶ μικρὸν χρόνον ὑπηρετήσεν ἐν τῷ στρατεύματι, ὡς ἀνθυπολοχαγός, ἐσκέφθη ν' αὐτοχειροτονηθῇ αἰφνης γυμναστής, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μεταρρυθμιστὴς τῆς ἐν Ἑλλάδι Γυμναστικῆς. Ἐκτοτε δὲν ἔπαυσεν ἀνακυκλῶν καὶ συνταράττων τὸ πᾶν, ὅπως ἐπιβάλλῃ τὰς ἀταρεῖς καὶ συγκεχυμένας γνώμας του, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ θάρρος, ἵνα ἐκθέσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὰς δημοσίᾳ, ὡς πᾶς ὁ ἐργαζόμενος ἐν τῷ σκότει καὶ τῷ φῶς ἀποτροπιάζομενος. Τὸ μόνον ἐπιχείρημα, ὅπερ καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως προβάλλει ἀείποτε ὑπὲρ τῶν γνωμῶν του, εἶνε ὅτι αὐτὸς τυγχάνει ἐκτελεστής ὑψηλῶν ἐπιτηγῶν.

Καθ' ὑψηλὴν ἐπιτηγὴν, ὡς διατείνεται, μετέβη εἰς τὴν Ἑσπερίαν

πρός τελειοποίησιν του ἐν τῇ Γυμναστικῇ καταναλώσας χάριν αὐτῆς μυριάδας δραχμῶν, — οὐχὶ βεβαίως ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου του ταμείου. Ἐπινακάρφικος εἰς τὰ ἴδικα συναπεκόμισα μεθ' ἐαυτοῦ οὐχὶ πιυχίον, μαστουρὸν τὰς εὐδοκίμους σπουδὰς του ἐν τῇ Γυμναστικῇ, ὡς οἱ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως κ. κ. Χρυσάφης καὶ Καροβλάς, οἱ λαβόντες τοιοῦτον ἐν τῷ Σουηδικῷ Κεντρικῷ Β. Ἰνστιτούτῳ τῆς Γυμναστικῆς, ἀλλ' ἐπίσημα ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐφοίτησεν »εὐδοκίμως ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον εἰς ἐν ἡ πλείονα τῶν Στρατιωτικῶν Σχολείων Γυμναστικῆς Γαλλίας, Γερμανίας ἢ Σουηδικῆς», ὡς ἀνέγραψεν ὁ ἴδιος τὰ προσόντα του ἐν ἀρθρ. 4 τοῦ ΓΡΝΗ νόμου. Καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν, ὡς προβαλλεῖ πάντοτε, συντάσσει καὶ υποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὰ διάφορα περὶ Γυμναστικῆς νομοσχέδια, δι' ὧν ἐπιδιώκεται, ὡς εἴδομεν, ἡ ὑπονόμισις αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι. Καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν ἐννοεῖ ν' ἀποστομώσῃ πάντας τοὺς ἀντιλέγοντας, ὡς ἐὰν ἤρκει αὐτὴ καὶ μόνη τὴν σήμερον ἐν συνταγματικῷ καὶ κοινοβουλευτικῷ Κράτει, ὡς τὸ Ἑλληνικόν, ν' ἀκπληρώσῃ τὸν λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτῆς.

Ἄλλ' ἀνάγκη πᾶσα νὰ τεθῆ ἐφάπαξ τέρμα εἰς αὐτὴν τὴν ἐκφυρῆμον κατάστασιν. Ἀνάγκη καὶ ἡ Γυμναστικὴ νὰ ἐξασφαλισθῆ κατὰ πάσης περικιτέρω ἐπιβουλῆς τοῦ αὐτοχειροτονήτου αὐτοῦ μεταρρυθμιστοῦ τῆς καὶ ὁ γυμναστικὸς κῆσμος ν' ἀνακουφισθῆ ἐπὶ τέλους ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐφιάλτου του, ὅστις ἐπαπειλεῖ αὐτὸν ἐκάστοτε, τὸν κρατεῖ ἤδη ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου ἀνάστατον καὶ τὴν περισπᾶ ἐκ τοῦ ἔργου του ἀπιστερῶν αὐτὸν τὴν ἀπαιτουμένην γαλήνην τοῦ πνεύματος, ὅπως ἀφοσιωθῆ ὀλοψύχως εἰς τὸ καθήκον του. Καὶ ὡς συντελεστικὸν μέσον εἰς τοῦτο, μεθ' ἑλα τὰ ἄλλα ἐπιχειρήματα, ἅτινα ἀντετάξαμεν ἤδη κατὰ τῆς σκευασίας τοῦ Ἑλληνοσ Rothstein, νομίζομεν, ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ τῷ ἀπευθύνωμεν τὴν ἐξῆς πρόκλησιν :

Ἄς δεχθῆ νὰ κατέλθῃ εἰς διαγωνισμόν, οὐχὶ πρὸς τοὺς καθηγητάς, πρὸς τοὺς ὁποίους οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν δύναται νὰ ἀναμετρηθῆ αὐτός, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς τοὺς μαθητάς τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν, οὓς ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ τελειοποιήσῃ μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν μας θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἐν τῷ χάριτι αὐτοῦ συσταθησομένου Στρατιωτικῷ Σχολείῳ Γυμναστικῆς. Ἄφοῦ θὰ εἶνε ὁ διοικητὴς τοῦ Σχολείου τούτου, ἀξιοῖ δὲ ὅτι τυγχάνει ὁ Μεσσίας διὰ τὴν γυμναστικὴν ἡμῶν ἀναγέννησιν, ἔχει καθήκον νὰ πρῶτος τεκμηρίον τῆς πρὸς τοῦτο ἀποστολῆς καὶ παρασκευῆς του ἀποδεχόμενος τὸν διαγωνισμόν, εἰς ὃν ἡμεῖς τιν προκαλοῦμεν. Δυνάμεθα δὲ νὰ διαγωνισθῶμεν πρὸς αὐτὸν θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζόμενης ἐξ εἰδικῶν ἀνδρῶν, ἢ ἂν δυσπιστῆ αὐτός πρὸς τοὺς εἰδικούς, ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμ-

πιακῶν Ἀγῶνων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου.

Δηλοῦμεν δὲ ἀπὸ τοῦδε ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι, ἂν ὑστερήσωμεν ἐν τῷ τοιοῦτῳ ἀγῶνι, ἢ ἀπόσχωμεν ἐφεξῆς πάσης ἀντιδράσεως κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν σχεδίων του. Ἐν ἐναντίῳ ἡμῶς περιπτώσει ἐπιβάλλεται εἰς αὐτόν, ὡς νομίζομεν, νὰ ἐπκνέληθῃ εἰς τὸ πρῶτον καὶ κύριον ἔργον του ἐν τῷ στρατεύματι, δι' ὃ ἡ πολιτεία τὸν ἐσπούδατε, καὶ νὰ πύσῃ πλέον κινῶν γῆν καὶ οὐρανόν, ὅπως περὶ κωλύση καὶ, εἰ δυνατὸν, ἀνατρέψῃ πᾶσαν γυμναστικὴν ἐργασίαν, γενομένην μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι παρ' ἐκείνων, οἵτινες ὀλόκληρον τὸν βίον των ἔχουσιν ἀφιερῶσαι ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὴν καὶ μόνην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1907.

ΕΥΠΕΙΘΕΣΤΑΤΟΙ

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστίων

Κωνστ. Πετρουλάκης, Κωνστ. Παπακωνσταντῖνου, Γεώργ. Καραθάνας, Χ. Θεοφίλης, Δ. Ἀνδρεάδης, Ἀγγελ. Φωτόπουλος, Εὐθ. Μικρουλέας, Ἀπ. Χαρίσης, Ἀθ. Παπακωνσταντῖνου, Ἀ. Θυμόπουλος, Ἀ. Σαχίνης, Φ. Τρούλης, Ἐ. Ζαγοριανός, Ν. Ι. Τσιγκοῖδης, Σπ. Σκορδίλης, Φ. Καρδαράς, Μιχ. Παναγιωτόπουλος, Δ. Β. Χατζηγιάννου, Κ. Χ. Στέκος, Μ. Κ. Τσαουσάνης, Δ. Κορδαῖος, Σ. Παλιγγίνης, Ν. Σ. Παναγιωτόπουλος, Σ. Παυλίνης, Π. Κομανός, Ἀριστ. Δημητριάδης, Δ. Βορίσης.